

Dansk dobbelt-skrog mod olie-katastrofer

Lindo-værftet sørætter verdens første super-tanker med dobbelt skrog umiddelbart før miljø-katastrofen ved Shetland

Miljø-katastrofen ved Shetland, hvor det forliste libaneske tankskib «Bræer» lekkede tømme olje til sin last på 85.000 tons norske røafe ud i havet, faldt tilfældigvis sammen med, at den internationale oljefartsorganisation IMO besluttede at stille kras om dobbelt skrog i alle fremtidige oljetankskibe.

På tide, så mange mener, efter som det samlede kende opleudsip i havene i de seneste 25 år svaret til oljeforbruget i Eks. Norge i næsten tre måneder. Eller i tal 1.200.000 tons eller næsten 9 mio. tonder olje.

Forlæst af supertankerne «Torrey Canyon» ved Land's End i Cornwall i 1967 var blot begyndelsen på en lang række oliekatastrofer til sysselsæt store skader på miljøet til følge.

Skibbyggere verden over har eksperimentet med dobbelt skrog i adskilte lag, da på mindre fartøjer, men det kendte danske Lindo værft på Fyn kan først med et supertanker til denne type i skarp konkurrence med flere japanske og sydkoreanske værtter.

Efter meget hemmelighedskrimmer kunne Lindo i 1. december i fjor sørætte »Eleo Mærsk« på 300.000 BRT, som efter prøvesjælads i Skagerrak blev afleveret til Rederiet A. P. Møller i begyndelsen af det nye år. Det vde skrog er placeret tre meter fra det indre og fyldes med havvand, når tankeren sejler i ballast. Det medfører en ekstra sikring af miljøet, efter som ballasten ikke længere blandes med resterne af olje i skibets tanke.

Ingen kan med sikkerhed påstå, at »Eleo Mærsk«s dobbelt skrog ville have modstået klipperne på Shetlands kyst, men givet er det, at den nye konstruktion vil reducere det fremtidige opleudsip i havene betydeligt. Netop derfor hilses ikke mindst miljøorganisationerne IMO's beslutning velkommen.

USA skærper kram til sikkerheden

»Eleo Mærsk« er bare den første i en hel serie, efter som hun i de kommende år efterfølges af seks lignende oljetankskibe, som Lindo værft har i ordre for Rederiet A. P. Møller. Det ekstra skrog betyder en fordyrelse på 150 mio. kr., hvorefter hver supertanker koster rederiet omkring 750 mio. kr.

Det dominerende danske rederi træder dette fordyrende valg med blækket rettet ikke bare mod fremtiden, men især mod USA. Verdens største aktører af råolieskærpede nogenlunde sikkerhedskravene efter katastrofen med »Exxon Valdez« ved Alaskas kyst i 1989. Hovedreden i USA er nu, at nye tankskibe, der anløber amerikanske havne, skal være bygget med dobbelt skrog, som kan forhindre miljøkatastrofer i tilfælde af grundstødning.

Japannerne på vej med dobbelt-skrog

Konstruktionen med dobbelt-skrog efterlever således de allernyeste internationale regler om begrænsning af skibsfartens forurening af havene. Derfor

Lindo heller ikke lov til at hylle længe på laurbærtrene. Værtier i Japan og Sydkorea har også skaffet sig vidende om bygningen af store skibe med dobbelt-skrog, og ifølge Lloyd's List, der registrerer alt vedvarende internationalt skibstale, skulle et japansk værft have en dobbelt-skroget tanker på beding til levering allerede i 1993. Japanerne har ordre på ærligere øve dobbelt-skrogede, mens sydkoreanske værtter har ordre på fem supertankere med den nye konstruktion.

Men værtiene kan også få travlt med andet ny bygning, efter som IMO nu også kræver, at eksisterende tankskibe skal forsynes med dobbelt skrog, når de bliver mere end 25 år gamle. Det findes ca. 3200 tankskibe over 10.000 tons dødsvægt i hele verden. Alt dem er 60-70 meter end 15 år gamle.

Mellemlrum fungerer som ballastanke

Et dobbelt skrog betyder i praksis et skrog bygget uden på det oprindelige, en afstand på cirka tre meter, oplyser en af Lindos designchefer. Det betyder en langt sterkere konstruktion, samtidig med at mellemrummet fungerer som ballastanke, når skibet sejler uden of last.

Også det indeholder store miljømessige fordele i forhold til konventionelle tan-

ker, der fylder med havvand, når tankeren sejler i ballast.

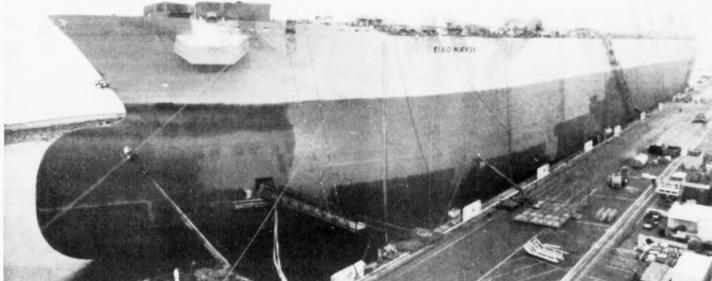
Det medfører en ekstra sikring af miljøet, efter som ballasten ikke længere blandes med resterne af olje i skibets tanke.

Ingen kan med sikkerhed påstå, at »Eleo Mærsk«s dobbelt skrog ville have modstået klipperne på Shetlands kyst, men givet er det, at den nye konstruktion vil reducere det fremtidige opleudsip i havene betydeligt. Netop derfor hilses ikke mindst miljøorganisationerne IMO's beslutning velkommen.

USA skærper kram til sikkerheden

»Eleo Mærsk« er bare den første i en hel serie, efter som hun i de kommende år efterfølges af seks lignende oljetankskibe, som Lindo værft har i ordre for Rederiet A. P. Møller. Det ekstra skrog betyder en fordyrelse på 150 mio. kr., hvorefter hver supertanker koster rederiet omkring 750 mio. kr.

Det dominerende danske rederi træder dette fordyrende valg med blækket rettet ikke bare mod fremtiden, men især mod USA. Verdens største aktører af råolieskærpede nogenlunde sikkerhedskravene efter katastrofen med »Exxon Valdez« ved Alaskas kyst i 1989. Hovedreden i USA er nu, at nye tankskibe, der anløber amerikanske havne, skal være bygget med dobbelt skrog, som kan forhindre miljøkatastrofer i tilfælde af grundstødning.

«Eleo Maersk» ved udrustningskajen på det fynske skibsværft kort før jomfruejsen

kere, der fylder oljetankene med havvand som ballast. Resultatet kendes: de fleste fiskere kan alt for godt, en masse olie spules med ud i havet, når tankene kommer til næste ladning.

Afstanden mellem de to skrog er beregnet på grundlag af statistiske oplysninger til arbejdsmiljøet i de enkelte sektioner, der kommer til arbejde og ikke mindst, at skrodet ikke mindst specialbyggede vogne, der kan transportere op til 580 tons på lader. Skibbyggere fortæller, at gør mestændels indendørs en række produktionshaller, hvor de store rørstumper bliver valset og overfladebehandlet inden computerstyrede maskiner udstaa-

ret og skærer komponenter, som robotter så med millimeter nøjagtighed sørger sammen. Hvorfor stikkerten samles i sektioner.

Vognene flytter deretter konstruktionerne fra præcis til præcis og til slut samles de enkelte sektioner i selve dokken hvor skibet klarlægges for havet ledes ind og efterladet skibet i dets rette element.

40.000 tons stål og 400.000 dele

En supertanker af »Eleo Mærsk«'s kaliber består typisk sagt af 40.000 tons stål og 400.000 dele, men det kræver en højuddannet arbejdssikring på omkring 2500 på selvے værtet i Munkedø, samt en række underleverandører på Fyn.

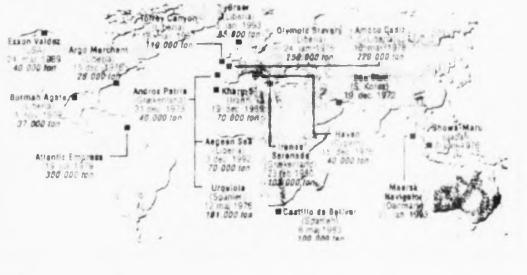
med næsten halvt så mange arbejdspladser at få det enorme puslespil til gode op.

Lindo værtets 90 meter høje og 150 meter brede kran er et værtigen, der kan se over det meste af nordøst Fyn. Under kranen breder sig et værtisareal på 900.000 kvadratmeter, hvoraf 150.000 er overdekket. Det sværer til 1500 personer, der overvåger skibet.

Så god plads har værtet ikke altid haft. Tidligere udfolde Odense Stadskibs vært A. S. som det officielle navn retteligen, sig i langt mere dydige omgivelser ved den gravede kanal fra Odense havn til fjorden.

Men lukningen af Suezkanalen i 1955 skærpede behovet for kempeskibe, der på rentabel vis kunne transportere olien fra den Persiske Golf syd om Afrika til Europa og USA.

De største uheld med oljetankere

6000 arbejdende på Lindo i midten af 70'erne

Før at mødekomme det beskæftigede A. P. Møller i årene 1957-59 så svært værtet på Lindo direkte ved Odense Fjord. Produktionen næste omstændighed foregik i midten af 70'erne, da værtet 6000 medarbejdere aflevede fem supertankere om året.

To oksekriser har siden gjort store indbrug i staten, men i midten af 70'erne, men nu går det altid fremad for Lindo at klare sig i konkurrencen med østasiatiske værtter.

Men det har også krævet en investering på omkring 500 mia. kr. i løbet af de seneste 25 år. De mange penge er gået til højteknologisk produktionstysk, en kæmpehal, edb-udstyr

og en fabrik til fremstilling af de profiler, der dannet afstøvning mellem det indre og ydre skrog i den nye type supertankere. Det

til kommer at værtet i samme periode har øret enormt summen på efterfølgende medarbejdere til at befjene det nye produktionsstysk.

Resultaterne har da heller ikke fældet venté på sig. Lindo har nu en ordrebokholdning på ca. 9 mia. kr. og kontrakter, der gør det muligt at værtet få et fastholdt niveau over aktivitetsniveauet i al fald til midten af 1995.

Det er et stort udbyttet af computerstyrte vogne, der kan transportere 150.000 ton med en enkelt lastbil. Det er et stort udbyttet af computerstyrte vogne, der kan transportere 150.000 ton med en enkelt lastbil.

brygge tre råolietankskibe på mere end 300.000 tons hver til det sandarabiske rederi Vela. De tre skibe er bestilt med enkelt-skrog, men IMO's beslutning tvinger til at få dobbelt-skrog.

Under alle omstændigheder skal produktionen forstørres, når samtlige A. P. Møller skibe er afleveret.

Lindo udvikler sin egen stærke computer teknologi, forbindelse med bygningen af seks container-skibe på 20.000 tons dødsvægt, hvorfra det sidste blev afleveret til Rederiet A. P. Møller i september 1992. Disse skalde feeder-skibe var de første i verden, der helt rigtig er designet ved hjælp af computer.

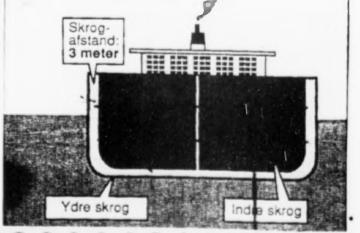
Kurt og Torben Bülow.

Tre supertankere til saudi-arabisk rederi

Udover de seks supertankere til Rederiet A. P. Møller har Lindo kontrakt på at

Lindos nye supertanker

Seks enkelt-skrogede tankskibe på 260.000 tons dødsvægt ændres til dobbelt-skrogede.

Det er et stort udbyttet af computerstyrte vogne, der kan transportere 150.000 ton med en enkelt lastbil.